

יום ה', ח' בתשרי תשס"ח (20 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

החסידים מספרים:

כשסגרו את בית מדרשו של החוזה מלובלין [ר' יעקב יצחק הלוי הורביץ, 1745-1815] מסרו לבן את המיטלטלין הדלים שהיוו את כל רכושו הגשמי של הצדיק. עם המשא הקל והלב הכבד, יצא הבן לדרך ללא מטרה ברורה. ברדת חשכה, הגיע לאכסניה שבה החליט לעבור את הלילה. בבוקר שאל בעל האכסניה לדמי אשל; פתח האורח את צרור החפצים ואמר: קח מה שנראה לך מתאים לתשלום. מאוצרו 'הגדול' בחר שעון קיר קטן. הבן המשיך לדרכו, ואת השעון תלה בעל הבית בחדרו. עבר זמן, והזדמן רבי דב בער מאושפיצין, תלמיד החוזה, לאותה אכסניה. אחרי שהתפלל ואכל, עלה לחדרו.

כל אותו ליל חורף ארוך לא עצם בעל האכסניה את עיניו. הוא לא הצליח להירדם, כי האורח המוזר לא הפסיק לרקוד ולשיר בחדרו הסמוך. לא היה זה חידוש שדרכם של חסידים לרקוד ולשיר, אבל כל הלילה? ולבד? כזה מעולם לא ראה ולא שמע. למרות שהוריד האורח את המגפיים הכבדים ושר לעצמו בשקט, הרגיש שכינו כל תנועה ברצפה ובקירות העץ שהשתתפו בריקוד מקביל.

אחרי התפילה ופת שחרית, ניגש האורח לשלם. נדבר על זה אחר כך, אמר לו בעל הבית. קודם הסבר לי בבקשה, למה רקדת כך כל הלילה?
ענה רבי דב בער, תלמיד החוזה מלובלין:

כל שעון מנגן ניגון מְלִנְכוּלִי עצוב. טיק - טק, טיק - טק; עוד שנייה עברה, עוד דקה אינה, הזמן חולף עובר לו. טיק - טק, טיק - טק.

אבל בבית מדרשו של רבי הקדוש היה שעון נפלא. הוא ניגן ניגון עליז ושמח; טיק - טק! טיק - טק! עוד שנייה קרובה יותר לביאת המשיח, עוד דקה לקראת הגאולה, עוד מעט הישועה.

והנה הלילה היה נדמה לי ששמעתי את טקטוק השעון ההוא.

הייתי יכול שלא לרקוד?

מובא במשנה (מסכת **תענית** פרק ד' משנה ח'), וז"ל:

"אמר רבן שמעון בן גמליאל: לא היו ימים טובים לישראל **כחמשה עשר באב וכיום הכיפורים**, שבהן בנות ירושלם יוצאות בכלי לבן שאולין ... ובנות ירושלם יוצאות וחולות [=רוקדות] בכרמים, ומה היו אומרות: בחור שא נא עיניך וראה מה אתה בורר לך, אל תתן עיניך בנוי, תן עיניך במשפחה - "שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל", ואומר, "תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה"..."

לקראת היום הקדוש, **יום הכיפורים** הבעל"ט, שכל אחד מאיתנו חרד על אודות עתידו וכן כולנו ביחד על עתיד העם כולו, וכיוון שיום זה היה שיא העבודה של הכהן הגדול בבית המקדש, שלדאבוננו הרב לא זכינו עדיין לבנותו מחדש, אנחנו מבקשים לברך אתכם בברכת "שוש תשיש" משבע הברכות של הזוג המתחתן:

"שוש תשיש ותגל העקרה, בקיבוץ בְּנֵיהָ לתוכה בשמחה. ברוך אתה ה' משמח ציון בְּבָנֶיהָ!"

גמר חתימה טובה!

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת